

bonamentele

Pentru Sibiiu:

5 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
an 5 fl., 1 an 10 fl.

terea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
an 7 fl., 1 an 14 fl.

România și străinătate:

fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 27 August st. v.

nt vrednice de toată lauda nisuițele
ui nostru. Nisuițele acestuia, spri-
le stăruința românească în treizeci
e ani, au făcut mai cât alte popoare
secoli.

irmațiunea aceasta ar pute fi luată
eni necunoscuți cu împregiurările
ca laudă și încă ca laudă proprie.
nța noastră națională însă în pri-
aceasta este și poate fi totdeauna
căci n'am afirmat de loc mai mult
se poate constata cu fapte.

ste cunoscut că până la 1848 afară
nasiile dela Blaj și Beiuș și afară
institut de pedagogie în Arad și un
r de teologie în Blaj nu aveam decât
elementare și acele în partea cea
are foarte primitive.

stădi după trei decenii și jumătate,
cinci seminare pentru candidații de
dintre cari unele pot concura cu
de teologie dela universități; cinci
de pedagogie; patru gimnasii com-
unul de patru clase; o școală reală,
mercială; apoi douăzeci și cinci de
așa numite capitale confesionale și
resci, afară de scoalele de fete
miile de scoale populare. Avem
une, care pe lângă oare-care soco-
e-ar pute suplini lipsa unei academii,
uniunea sau asociațiunea se ocupă
ruri, cari privesc tot ce privesce cul-
porului român; mai multe reuniuni
seriași. Avem vre-o șese tipografii.

gă toate aceste dela 1848 încoace
tat lumii în două rânduri ce putem
mul industriei, în special la 1881,
o expozițiune, care a stors admira-
străinilor. În fine — ceea ce e foarte
ativ la un popor, care era privat
e bunătățile din lumea aceasta, căci
terii decresate: „*praeter mercedem
nil habet*“, — avem deja fonduri cari
la milioane, puține față cu nu-
nostru și față cu milioanele de tre-
însă multe față cu sărăcia unui
cărui statul nu 'i-a pus domenii
la dispozițiune, nici 'i-a vârsat mi-
drept despăgubire pentru privilegiile,
ână la 1848 pe alții îi puneau în
ne numai să adune averi colosale.

ai punem că s'au crescut o mulțime
bați și chiar și femei, cari, după
ea lor, concurg, într-un cât nu sunt
și într-un cât nu-i ajunge brațul
bil al șovinismului, pe toate terenu-
lturei și civilizațiunei alături cu
și cu femeile altor naționalități.
tu toate aceste noi scim foarte bine
em încă prea departe de țintă. Scim
bine că abia am făcut vreo câțiva
ainte. Avem mult încă de înaintat,
ce ținta nu trebuie să o privim
prin prisma conlocuitorilor nostri
trie, ci prin ceea a popoarelor din
a apuseană, care singure ne pot servi
modeluri de civilizațiune, de cultură.

bine, toate nisuițele și stăruințele
une și de laudă. Un popor însă, ca

și un individ nu poate cu nisuița și cu
stăruința sa să cuprindă toate de odată. Și
popoarele ca și indivizii trebuie să nu
peardă din vedere trebuința de a împărți
lucrul după timp și după puteri.

Dacă căutăm înapoi la activitatea
noastră trebuie îndoit să ne suprindă spo-
rul. Am lucrat, să ne recunoascem de-
fectul, cam pe nimerite și tot am sporit.
Consecuența firească ar fi, că fiind lucra-
rea noastră de aci înainte condusă după
un plan anumit cu un program anu-
mit, vom obține și mai multe și mai
că nu vom greși dacă vom ține, și
mai sigure rezultate.

În cadrul unui articol de țiar nu în-
cape nici planul, nici programul, după care
s'ar fi căzut să procedem. Putem însă
ține, că înainte de toate să ne fim în-
dreptat privirile asupra instrucțiunii po-
porului și a modalității, cum pe cale cin-
stită și pe lângă muncă rațională se poate
câștiga avere materială.

Nu va fi prea târziu, dacă ne vom
cugeta acum mai cu deadinsul, după-ce
am dat dovezi despre aptitudinea noastră
în toate ramurile, cum se lucrăm mai cu
rațiune, ca munca noastră să fie și mai
spornică și cu rezultate și mai trainice,
ca cele de până acum.

De astă dată ne mărginim a ne ocupa
cu instrucțiunea poporului, nu ca să o
analisăm, ci considerându-o simplu de
mijloc al progresului, de care pururea
avem și vom avea lipsă.

Cu altă ocaziune deja am constatat,
că ori cât de mult s'a făcut din partea
noastră pentru instrucțiune, multul acesta
e numai relativ, când este vorba de *pro-
porțiune corespunzătoare* numărului și tre-
buițelor noastre; cu alte cuvinte suntem
încă departe de țintă.

N'avem nici pe de parte nici insti-
tute, dar nici puteri de ajuns, ca să se
umple tot golul și ca să se provadă toate
ramurile instrucțiunei, așa precum aceasta
este trebuitoare poporului român.

În Sibiiu, unde se ține, și nu fără
cuvânt, că sunt concentrate puteri de cele
mai bune din inteligența română, n'avem
nici școală capitală, ca să tăcem de gim-
nasii și de scoale reale, comerciale sau de
industrie. Tinerimea noastră, cu sutele și
cu miile, este silită să împopuleze scoalele
neromâne.

Ceea ce este la Sibiiu, este și la
Orăștia și la Deva și la Alba-Iulia și la
Cluj și la M.-Oșorheiu și la Sighișoară.
Și toate aceste sunt puncte, din care ar
trebui să strălucească ca nisce faruri în
mijlocul României, unde sunt situate.

Afară de punctele aceste mai sunt
altele în părțile bănățene și ungurene,
precum este Caransebeșul, Timișoara, Lu-
gojul, Aradul, Oradea-mare, Sătmăruș și
Sighetul-Marmației.

Și oare când am avea și punctele
aceste înzestrate cu scoale elementare și
secundare, am fi satisfăcut tuturor trebuin-
țelor noastre?

Așa credem, că lacune de umplut
s'ar găsi încă pentru-ca să ajungem la
adevărată proporție corespunzătoare tre-
buițelor noastre. Ar fi d. e. Făgărașul,
care ar trebui înzestrat, cel puțin cu nisce
scoale mai inferioare. De asemenea Co-
halmul, Abrudul, Dejul, Șomcuta, Reghinul,
din părțile ungurene Giula și Careii.

Este numai o revistă în fuga mare
ce facem acum.

Revista aceasta însă, ori cât de fugitivă
este, și cu toate că conturează numai în
deobște liniile fundamentale din o parte a
trebuițelor, ne arată din destul cât e de
colosală problemă ce avem încă de re-
solvat numai până a ne pune în poziție
ca să satisfacem trebuințelor noastre în
ceea ce privesc instrucțiunea.

Dar poate cineva întreba, nu este
toată țeara presărată cu fel de fel de in-
stitute pentru instrucțiune? N'avem până
și universitate în Cluj?

Universitatea din Cluj ne-a arătat ce
poate fi ea pentru Români, și Românii
fac bine dacă își bat capul tocmai în
dilele noastre cu întrebarea: se-și mai
trimiță fiii acolo sau se nu-i mai trimiță?
Despre celelalte institute maghiare n'avem
date tocmai în forma cum ni le servește
universitatea Clujană.

Dar dacă este permis a face conclu-
siunea dela mai mare la mai mic, ne
putem închipui ce fel de rațe de lumină
se vor revărsa în astfel de institute asupra
generațiunei noastre, care se pregătește în
institute maghiare ca să fie razimul popo-
rului român în viitor.

Dicem anumit maghiare, deore-ce
cu cele săsesci trebuie să facem excep-
țiune, fiind cu totul de altă natură; bună
natură și pentru ele și pentru cei ce le
folosesc și nefiind Sași.

Institutele săsesci sunt toate confesio-
nale, numai scoalele de agricultură sunt
susținute din avere neconfesională, din
avere comună pentru toți locuitorii fostului
fund regiu. Dintre cele maghiare, mari
și mici, o mulțime sunt susținute din banii
statului, unde vărsăm și noi milioane
pentru-ca să ni se scoată ochii cu pomana
de câteva țeci de mii florini pentru bise-
rici și încă pentru bisericile, cari concurg
alături cu funcționarii statului în multe
afaceri și ai căror credincioși numai cu
timbrele în afaceri divorțiale acoper cel
puțin îndoit pomana cu care li se scot
ochii și pentru care pe unii cu ocaziunea
pomenii ministrul respectiv îi mai și bat-
jocuresce. Am fi dar în drept să pretin-
dem ca institutele maghiare câte se susțin
din mijloacele statului să fie cu aceeași
considerațiune către Români și către ori-
care altă naționalitate ca și către Maghiari
pentru-ca și din instrucțiune să se vadă
că statul nu este un monopol al Maghia-
rilor, ci un *bonum comune* al tuturor câți
îl susțin.

Institutele susținute de stat, astăzi sunt
exclusiv maghiare. Fiind maghiare și ten-
dența lor este de a cresce numai Maghiari,

ceea ce este cu totul opus aspirațiunilor
românesci: de a fi cetățeni buni ai rega-
tului unguresc, însă fără a se lăpăda (Ro-
mânii) de naționalitatea lor.

Mulțimea institutelor străine, cu unele
excepțiuni, nu ne este de folos. După
nisuițele exclusive ale Maghiarilor ele sunt
o colisiune în permanență cu interesele
noastre cele mai loiale. De unde urmează
că crescerea generațiunilor noastre nu o mai
putem lăsa pe mâinile altora, ci trebuie noi
înșine să vedem de dînsa.

Până când ne vom cresce copii nostri
în scoale străine va trebui să dăm anu-
mite procente străinilor și earăși, anumite-
timpirei și semidoctismului.

Cetitorii ne vor escusa dacă nu voim
să explicăm acum aceste din urmă mai
pe larg.

Scim că sîntem popor sărac. Însă
mai scim că ceea ce am făcut până acum,
am făcut din sărăcie mai mare ca cea de
astăzi. Atunci aveam numai popor de es-
ploatat și vre-o câți-va preoți servitori
ai altarului, dar cari se hrăneau din
sudoarea feții lor. Astăzi, har dom-
nului, avem pe lângă popor: advocați,
medici, profesori și alți bărbați cu cul-
tură mai superioară, cari știu câștiga și
mai mult și mai ușor, crescuți în mare
parte din sudoarea poporului. Oare acestia
să fie scutiți de obligaminte morale de a
da la rîndul lor cu denarul și cu influ-
ența mână de ajutor?

Respunsul dela mulți va fi: „*Grau
ist jede Theorie!*“

N'ar fi numai o excusare efină, ci ar
sămăna și a ceva spirit.

Sură fie teoria, noi replicăm: nu
cerem, nu pretindem dela nimenea sute de
mii de-a gata, pe noi ne mulțumesc spo-
rul unui Șaguna. Sporul bărbatului ace-
lui mare și neuitat fruntașii poporului
nostru să și-l facă model și precum acela
din nimica a vrăjit milionul, caute să-l
vrăjească și ei, treptat nu dintr'odată, și
astfel în alte trei decenii și jumătate
lacunele cele numeroase se vor împuțina și
în fine se vor reduce cu totul.

Se tratează de un fragment dintr'o
națiune de unsprezece milioane Români,
fragment, care singur face trei milioane
de Români. Apoi milioanele aceste pururea
să nu fie de altă treabă decât ca la anumite
ocasiuni să facem paradă de cuvinte
cu ele?!

Germania se îngrijesc de cele două
sute de mii de Sași din Transilvania, pe
calea reuniunilor. Să se lase Românii de
perit, dacă guvernul statului din care trei
milioane fac parte, le este vitreg și nu vrea
să facă nimic pentru cetățenii sei, cari pu-
rurea jertfesc bani și sânge pentru stat.

Românii nu se pot asemăna cu Ger-
manii, va ține cineva fără să contradicem
și noi. Însă tocmai pentru-că nu se pot
asemăna, trebuie să le pese mai mult de
cele trei milioane, de cât le pasă Germa-
nilor de cele două sute de mii.

Este adevărat și aceea, că Maghiarii

guvernului actual se împotrivesc și când Românii vreau să ridice institute cu banii lor proprii. Inse am vră să vedem pe domnii Maghiari, când Românii din cinci, șese sau șapte părți ar cere să li se permită a ridica bună oară gimnasia sau alte scoli secundare, oare le ar mai da mâna să se opună? Și dacă s'ar opune, oare nu ar fi altă instanță mai superioară de cât cea maghiară, la care Românii ar putea apela?

S'a dis în coloanele acestei foi mai de multe ori, că nu mai sîntem singuri pe lume. Aceasta se ni-o notăm bine și se ne servească spre orientare.

Nisuița și stăruința străbună se nu ne părăsească, dar nici noi să n'o părăsim și vom învinge, căci trebuie să învingem greutățile câte ne stau în cale, ca să putem ave odată instrucțiunea generațiilor noastre în mâinile noastre.

Nu e lux, acesta, este un postulat, de care este legat foarte mult: viitorul unui popor în ziua de astăzi.

Revistă politică.

Sibiin, 27 August st. v.

Cel mai important eveniment al zilei este **întâlnirea celor trei monarhi**. „Politische Correspondenz“ primesce în această privință următoarea telegramă din Petersburg: „Domnitorii Austro-Ungariei și Germaniei, sosind în Polonia vor fi oaspeții împăratului și împărătesei rusești. Pe domnitorul Rusiei îl însoțesc și ministrul de externe Giers“.

Cu privire la caracterul întrevederii diarului „Politische Correspondenz“ i se scriu din Petersburg următoarele:

„Situatiunea actuală, încât privește sfera de acțiune a celor trei imperii este atât de satisfăcătoare, încât se poate admite presupunerea, că suveranii, în loc de a umbla după combinațiuni nouă, se mărginesc, în privința politicii, în a ajunge la o înțelegere mai strînsă, care să întărească pozițiunea actuală a celor trei monarhi între ele, precum și urmările favorabile ce vor rezulta din ea. Cu alte cuvinte întâlnirea monarhilor nu va crea o situațiune nouă între cele trei state, deoarece relațiunile între cabinetele din Petersburg, Berlin și Viena, după cum dovedesc întreaga corespondență diplomatică schimbată în timpul din urmă, sînt deja cât se poate de bune. Întrevederea însă, pentru marea mulțime care obicinu-

esce a fi sceptică că față cu schimbul de asigurări pacifice între diplomație, pe când pașii căpeteniilor statelor îi întimpină cu cea mai mare încredere, va fi un semn vădit și o dovadă viuă pentru aceste relațiuni. În special întâlnirea între țarul și împăratul și regele Francisc Iosif, avînd în vedere grija ambilor monarhi pentru interesele popoarelor lor, se va fi simțit trebuincioasă din cauză că în urma unor neînțelegeri, care au domnit între ambele popoare până acum de curînd, cu toată împăcarea ce a urmat după aceea, totuși a mai rămas oare-care repugnanță față cu înlăturarea tuturor certurilor și față cu pacifica mergere împreună, ceea ce însă, după cum se speră, prin vocea monarhilor va dispăre“.

Cu totul altele sînt vederile diarului „Pester Lloyd“ în privința întrevederii. „Dacă ne aducem aminte“, dice numitul diar „de multe încercări de vindecare, cărora au fost supuse relațiunile monarhiei noastre cu Rusia dela misiunea lui Sumaracov până în ziua de astăzi, nu putem să ne desfacem de credința că ele înlăuntrul lor trebuie să fie putrede și că toată formațiunea ni se înfățișează ca o colibă de lut zidită pe nisip, acoperită cu paie, lasată în voia vîntului și a timpului. Zădarnică este toată măestria și osteneala, de a face din ea o clădire solidă; nisipul nu se va preface în granit, lutul nu va deveni peatră capabilă de rezistență și paiele nu vor fi un coperiș sigur contra focului. Toată clădirea va fi supusă întemplerii Atîrnă oare dela noi ca să facem să se ridice o nouă formațiune pe o nouă basă? În adevăr, ori-cât de puțin simpatică ar fi ideea unei legături intime între Austro-Ungaria și imperiul nihilismului și al autocrației, noi am fi cei dintâi, cari am pleda, chiar cu prețul unor sacrificii însemnate, pentru o asemenea intimitate, dacă ar lucî din depărtare măcar numai o rață de speranță, cumcă monarhia noastră și Rusia pot trăi una lîngă alta în pretenie. Căta vreme însă în Rusia domnesc tendințele, care au eșit cu putere la iveală în ultimul războiu agresiv contra Turciei și cărora încă nici poveste să li se fi pus capăt, niciodată nu vom pute să abandonăm credința că pacea între noi și vecinul din nord, numai atunci va fi posibilă, când noi ne vom subordona interesele noastre intereselor lui și vom jertfi fără o trăsătură de sabie, aceea ce s'ar pute pierde numai după un războiu nenorocos. Experiențele ne-au dovedit aceasta în mod destul de îngrigitor și toate iluziunile se sdrobesc în fața acestui fapt“.

„Pe cât este de sigur că mii de puteri vulcanice amenință să izbucnească în imperiul celor 80 de milioane; pe cât este de sigur că tot ce există în Rusia ca idee națională este strîns unit cu tendința panrusească, adică cu motivele expansiunei fără margini; pe cât este de sigur că pofta după orient a trecut în sângele întregului popor rusec; și pe cât este de sigur că în Rusia deocamdată Austro-Ungaria și numai Austro-Ungaria este privită ca singura pedecă contra mării întinderi a puterii rusești și contra deplinei desvoltări a ideii Slavice: tot pe atât de sigur este, că guvernul rusec mai curînd sau mai târziu, chiar contra voînței sale, va fi silit să continue aceea acțiune, pe care a început-o prin așa dîsa liberare a popoarelor balcanice și pe care nu o poate termina decât prin distrugerea totală a imperiului Osman, și că ea cu mai mult cuvînt se va pute provoca la puterea neîmfrîntă a propagandei naționale interne. Cine ar pute fi acum atât de naiv să creadă că ar sta în puterea noastră de a împedeca acel proces elementar sau că ar fi posibil, fără sacrificarea intereselor noastre vitale, de a menține compromisul contrastelor firești dintre noi și Rusia, dacă Rusia nu va mai pute sau nu va mai voi să-l mențină? Și cine nu înțelege prin urmare neîncrederea ce se leagă de tot pasul, care ar pute să reimprospeteze ficțiunea alianței celor trei împărați, și cine nu înțelege cât de amestecate trebuie să fie sentimentele în ajunul întrevederii monarhilor“.

„Pester Lloyd“ termină prin următoarele cuvinte: „Trebuința de liniște și reculegere este prevalentă și scopurile pe care le urmăresce Austro-Ungaria nu sînt de natură, încât ele să nu poată fi realizate decât prin acțiuni robuste. Nu noi avem însă să dăm garanțiile de pace și cestiunea de a se sci, dacă Rusia, în vederea avantajelor, pe care i le asigură alipirea la alianța austro-ungaro-germană, nu va exploata situațiunea tocmai pentru-că să sulemineze garanțiile de pace, este încă deschisă. Și deschisă este și cestiunea, dacă poate rezulta mîntuirea dintr-o comunitate, în care o parte intră cu cugete rezervate și alta cu neîncredere. De altminterlea toate aceste considerațiuni nu mai pot schimba starea lucrurilor; apropierea s'a făcut și în curînd ea va primi și sancțiunea cea mai eclatantă. Fie, dar apoi oamenii nostri bine să se ferească de amăgiri și să nu se lase a fi adînciți într'un quietism periculos. Cu cât se apropie Rusia mai mult de noi, cu atîta trebuie să fim mai cu pază, ca nu cumva

prin pace și pretenie să perdem aceea n'am pute să perdem nici odată prietenia și conflict.“

Într'un număr precedent am amintit că **grupul radicalilor din Franța** făcînd o adresă către presidentul republicii prin care îl invită să convoace fără întârziere camerele, de oare-ce cabinetul Ferry a călcat constituțiunea, începînd răsboiul cu China fără consimțămîntul camerelor. Din Paris se anunță acum că Grévy dă rîspuns la adresă, a declarat că dînsul vede rezervă ce-i impune constituțiunea și nu poate rîspunde personal.

Cu privire la **încăierarea chineză**, diarului „Polit. Corresp.“ i se anunță din Petersburg: „Cabinetul rusec în conflictul chino-francez, ține și acum cu sfințenie la principiul neutralității. Dacă aceea invitarea ce a făcut China Rusiei ca să iee asupra-și rolul de mijlocitor, oare-ce este în contradicție cu principiul neutralității, s'a rezolvat în mod negativ de către cabinetul rusec.“

Turburările din Cluj.

„Kolosvári Közlöny“, organul guvernamental din Cluj, se bucură, că a găsit două date prețioase contra noastră, două marșuri, scrise de Dr. I. C. Drăgescu, unul al lui Horia și altul al lui Iancu, publicate amîndouă în „Doina“, o foaie musicală din Bacuresci.

Diarul clujan comunică aceste două marșuri în traducere, ca să arăte, că și la noi se fac versuri ca cele cu „Kereke az a zsemle“. El urmează apoi:

„Cu ocaziunea intervenirii serioase și blime (emelkedett) a tinerimii maghiare în Cluj un necunoscut a scormut nise versuri obscure contra Românilor. Despre acest talant obscuro balmeș apocrif, ivit cu titlul „Boeskor“, nimeni nimeni nimic la Cluj, nimeni nu l'a răpîndit, astfel, că diarele noastre numai din române au aflat despre pretinsa existență a acestor pasquil neiertat. Nici n'am întîrziat a repăși pe necunoscutul, ce 'și-a uitat astfel de sine, și cine ar fi el. Diarele române n'au voit să se serie despre natura apocrifă a versurilor. Tradus acest cântec, care nicăiri nu s'a publicat, nicăiri nu s'a cîntat și l-au răspîndit în limba franceză, în cea italiană și în cea germană pe lume și au urlat (orditoztak) urbi et orbi desăpărcați.“

Apocrife sînt dar acele versuri, scrise de noi?

Correspondentul nostru din Cluj, care e altă părere; el le-a audît cîntate în clujă în audul tuturor.

Ne pare cu toate aceste bine, că

Foița „Tribunei“.

La Rabbiata.

Novelă

de

Paul Heyse.

(Tradusă din limba germană).

(Continuare.)

Nu era pentru antîia-oară, că Laurella se lăpădase astfel de Antonino. Anul trecut se întemplantase, că tocmai când pictorul venise la Sorrent, într'o duminică, Antonino juca boccia *) cu câțiva tineri pe un loc larg din apropierea stradei principale. Aici o zărise pictorul antîia-oară pe Laurella, care trecea cu un ulcior de apă în cap fără ca să-l bage în seamă. Neapolitanul, isbit de vederea ei, stetea și îi se uita în urmă, deși se afla în mijlocul jucătorilor și cu doi pași ar fi putut să le iasă din cale. O ghiulea, care-l lovî în glasnă, îi aduse aminte, ca locul, în care se află, nu e pentru oameni perduți în gânduri. El se uită împregiur, cașicînd ar aștepta să i se ceară iertare. Tinerul vislaș, care aruncase ghiuleaua, stetea tăcut și înderetic în mijlocul amicilor săi, încât străinul simți, că e mai cu minte să plece, ca să evite ori-și-ce ceartă. Se vorbea însă despre această întemplantare și se vorbi ear, când pictorul o peți pe Laurella. — Nu îl cunosc, — grăi aceasta, —

cînd pictorul o întrebă, dacă nu cumva din cauza acelui flăcău nepoliticos îl respinge pe el. Și totuși aflase și ea despre cele ce se vorbeau, și îl recunoscuse pe Antonio, decîte-ori s'a întemplantat să-l întîlnească.

Ear acum ședea amîndoi în barcă ca nise vrășmași înrîntățiți, și inima le bătea amîndurora cu greu. Fața atât de blîndă a lui Antonino se roșise ca bujorul; el dedea cu vîsla în valuri de spumele sburau în sus și-l stropiau, ear buzele îi tremurau din cînd în cînd, ca și cînd ar rosti cuvinte aspre. Ea se prefăcea, ca și cînd n'ar băga nimic în seamă, se arăta pe cât se poate de nepăsătoare, se plecă peste marginea luntriței și își dete mîna în apă, lăsînd valurile să treacă printre degetele ei. Apoi își luă ear cîrpa din cap și își dresă pîrul, ca și cînd n'ar fi decît ea singură în luntriță. Numai sprîncenele i se încrețiau și zădarnic își puneau mîinile udate pe obrazii aprinși, ca să-i astîmpere.

Erau în mijlocul mării, și giur împregiur nu se zăria nici o pînză. Insula rămasese departe, țîrmul se întindea departe în ceața produsă de soare, nici o pasere de mare nu turbura prin sborul ei liniștea adîncă. Antonio se uită împregiur.

Un gînd par' că-i trecu prin minte.

De odată roșata dispărî din obrazii lui și el lăsă vîsla din mînă.

Laurella se întoarse fără de voie spre el, încordată, dar fără de frică.

Trebuie să sfîrșesc odată, — strigă flăcăul.

— Ține prea mult lucrul ăsta și mă mir, că nu m'a făcut să-mi frîng gîtul. Tu nu mă cunosci, Țici tu? N'ai vădît tu destul de adeseori, cum treceam pe lîngă tine ca un nebun, cu inima plină de cele ce aveam să-ți spun? Ear tu îmi făceai mutre și îmi întorceai spatele.

Ce am eu să vorbesc cu tine? — grăi ea scurt. — Am vădît nu-i vorbă, că ai voi să te legi de mine. Nu voiam însă să întru în gura oamenilor pentru o treabă de nimic. Căci de bărbat nu vreau să te iau, nu pe tine, nu pe nimeni.

Pe nimeni? — N'o să Țici tu totdeauna așa. Pentru-că l'ai refuzat pe pictorul? — Vorbă! — Erai atunci încă o copilă.

O să te simți și tu odată singurită și atunci rabbiată cum ești, o să-l iai pe cel ce-ți ese în drum.

Nimeni nu-și cunoaște viitorul. Se poate, că o să-mi schimb și eu gîndurile. Ce-ți pasă Ție de asta!

Ce-mi pasă?! — strigă el și sări în picioare, încât barca începî să se clătine. — Ce-mi pase mie? — Tu poți încă să mă întrebi astfel, cînd scii, cum am ajuns? Ar trebui să piară ticăloșesce acela, de care l'ai fi întimpinînd mai bine ca pe mine!

Ți-am făgăduit vre-odată, că o să te iau de bărbat. E oare vina mea, dacă Ți-ai pierdut mințile? Ce drept ai tu asupra mea?

Apoi da! — strigă el, nu stă, ce-i drept, nicăiri scris, n'a pus-o vre-un avocat în latinesce, nu e lucru pecetluit: sciu însă, că tot

atât drept am asupra ta, pe cât am să te iau în raiu, dacă voui fi fost un om de treabă.

Nu cumva crești, că eu voui pute să te scut, ca privitor, cînd tu vei merge cu altul la lăcărică și fetele trecînd pe lîngă mine, vor da de mine. Să las eu să mi se facă ocara aceea?

Fă ce vrei. Eu n'o să mă las înfrîntat ori și cînt mai amenința. Și eu voiesc să fac voiesc eu.

N'o să vorbești tu mult așa, — Țici ea

se cutremură în tot trupul. — Sînt pe din dos om, ca să nu mai sufer să mi se strice viața o încăpătînată ca tine. Scii tu, că aici te află stăpînirea mea și trebuie să faci ceea ce voiesc eu.

Trăsări și îl fulgeră cu ochii.

Omară-mă, dacă cutezi, — Țici ea se omul nu trebuie să facă nimic pe jumătate. — grăi el, și vocea lui deveni mai înceată. —

În mare loc pentru noi amîndoi. Eu nu te să-ți ajut, copilă, — urmă el muiat, aproape los, ca prin vis, — trebuie să ne cufundăm, amîndoi și de-odată și acum! — strigă apoi toată puterea și o cuprinse cu amîndouă brațe. Însă în aceeași clipă el își trase mîna dreaptă înapoi; sângele începî să-i curgă din ea; din il mușcase cu mînie.

Trebuie oare să fac eu ce vrei tu?

strigă ea și-l depărtă cu o mișcare repede dînsa. — Ia să vedem, dacă sînt ori nu în pînirea ta. — Apoi ea sări peste marginea luntriței și se perdî pe o clipă în adîncime.

(Va urma.)

*) Boccia e un joc cu mari ghiulele de lemn, care se aruncă de la dîra pe jos.

din Cluj o neagă aceasta. Această ne arată, că-i este rușine de ceea petrecut, ceea ce e o satisfacțiune noi.

atât mai bine ne pare, că diarul publică cele două marșuri scrise Dr. Drăgescu.

peste sînt răspunsul dat la provocăcută prin intervenirea „serioasă și (emelkedett) a tinerimii maghiare“ și, și dacă provocarea a fost scâr- răspunsul e de o tristă serioșitate.

ie vom procura aceste marșuri în și atunci vom pute să ne pro- asupra lor. De ocamdată ne măr- a constata, că ele n'au fost scrise plicate aici, ci în România, și anume l dintre expatriații Ardeni.

ine seamănă vînt, furtună seceră.

O întîmpinare.

rimim următoarea întîmpinare, pe publicăm întocmai, rezervându-ne pronunța și noi asupra cestiunii tra- ea.

Și vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de argint . . . hulitori, nemulțumitori . . . avînd chipul creștinătății, ear puterea ei tă- găduind . . . cari pururea învață și nici odată nu pot să vină la cunoștința adevărului.“

II. Tim. 3, 2, 9.

Ia este cestiune mai puțin discutată în noastre române, ca și soartea preotului, d în când întălmim prin coloanele diarelor dela câte „un bărbat de inimă al bise- astre“, că cutare sau cutare preot nu-și ece datoria, sau colectiv, că preoții nu se ză de scoale, că și din vina lor scade teata în popor și altele.

reotul român, acest factor istoric în tre- veamului nostru românesc, sentinela ne- ta la sanctuarul altarului, care alături cu ora trecut poporul prin grelele timpuri de l-a, — avut-a lupte și suferințe de acelea, din mult decât el, altă clasă de oameni nu a acrat.

reprezîntarea timpurilor trecuți s'a spart năda libertății ivite, un părinte adevărat, oitigat bisericei noastre pozițiunea cuvenită lor și cu ea și soartea preotului s'a ușurat și oubătit.

toate aceste pozițiunea preotului este astăzi nătre cele mai grele și devine pe di ce tot mai problematică.

imici noi se ivesc în calea chemării lui, — după cuvîntul apostolului — iubitori

. . . avînd chipul creștinătății, ear pu- tăgăduind, cari pururea învață și nici

cu pot să vină la cunoștința adevărului. e când în trecut, preotul împreună cu umilit și apăsător, luptau și se jertfiau

ntu altul, cunoscîndu-și ambii pe străinul, sar dușmani noi ai preotului și bisericei,

ari se nutresc la noi în mijlocul nostru, e în hătărul intereselor lor ce urmăresc, a lupta în ascuns, pentru ca ea să devină mai primejdioasă pentru bunăstarea și ea preotului și a bisericei.

preoți la sate, ocupați în dîile de acum ul câmpului, puțin timp ne mai prisosesc ecierea de diare, cari de altmintea în rțile mai împart lumină, numai pentru dispu de nici o rază.

nicul diar, carele pretinde a avē nimb la noi, și în care am fost dedați a ne din când în când cu reflexiuni la întere- mării noastre preoțesci, este „Telegraful

re ne poate fi însă durerea, când și gan pretins bisericesc, susținut în partea însemnată de preoțime, se sufulcă contra amenințându-ne în coloanele sale chiar urorul de stat.

imiți de această tristă aparițiune, ne-am atru un moment întrebarea, dacă acest tins bisericesc, își primesc haina sa în la archidieceșană, situată în fața reședinței arhiepiscopesci.

! un oare care „barbat de inimă(?) pricei noastre“ în n-rul 98 al „Telegr. din Joia trecută, sub titlul „Uniformita- bisericea“ își permite reaua credință și cele sitoare mistificări și denunțări la adresa i din vre-o câteva protopresbiterate și în

special la adresa preoțimei din protopresbiteratul Sibiului.

Nu vom reflecta la droaia de cuvinte, cu care „omul de inimă (?) al bisericei noastre“, încercă se înlocuiască trebuința reuniunilor preoțesci; această trebuință a fost în deajuns motivată chiar în coloanele „Telegrafului român“ și „bărbatul de inimă al bisericei noastre“ de atunci, care după rîvna ce a dovedit față cu reuniunile preo- țesci seamănă congruent de bine cu cel de acum, — și-a primit medaila cuvenită.

Răbdarea, această falangă a preotului în mijlocul feluritelor ispite și năcazuri cel încon- gioară, nici în cazul de față nu ne-am fi pierdut-o, dacă „bărbatul de inimă al bisericei noastre“ din Olimpul seu, n'ar lovi în ceea ce poate avē un preot mai scump, în demnitatea sa preoțească, denunțându-ne intențiuni, cari reclamă interve- nirea procurorului de stat.

Tăcerea în cazul de față n'ar mai pute fi justificată prin răbdare.

Ci că „preoțimea din Sibiu, la provocarea d-lui protopresbiter s'a întrunit în reuniune“, astfel afirmă bărbatul de inimă al bisericei noastre în citatul articol din „Tel. Rom.“

Las că nu preoțimea din Sibiu s'a întrunit în reuniune, căci poate la așa ceva s'ar fi învoit și bărbatul de inimă al bisericei noastre; ci preo- țimea din tractul Sibiului a făcut aceasta; dar sciut este că nu preoțimea a fost provocată, ci preoțimea în unanimitate, ea a recercat și rugat pe protopresbiterul tractual ca să fie con- stituită în reuniune preoțească.

Cestiunea s'a petrecut în iocana publicității o cunosc toți, căți s'au interesat de ea a o cu- noasce, o scie bine aceasta și „bărbatul de inimă“ al bisericei noastre; dar Iuda cel fără de lege nu vrea să înțeleagă.

Reaua credință nu-l lasă să spună adevărul.

Dar se continuă în citatul articol: „Este vorba sincer vorbind de cultivare.“

Cu adevărat, gura păcătoșilor adevăr gră- iesce! De unde însă această sinceritate? nu cumva bărbatul de inimă al bisericei noastre poate fi și „nesincer“ adevărat perfid?

După aceste bărbatul de inimă al bisericei noastre arată că „posibilele intențiuni rezervate (ale reuniunii) pentru dînsul nu vor forma obiect de discuțiune; ne dă apoi o lecție de modestie și continuă dîcînd: „Așa d. e. preoțimea din tract se consideră de familie, și protopresbiterul, capul familiei. În năsuința ei spre cultură, preo- țimea se potea întruni la capul tractului, dacă tocmăi voia chiar și în toată Dumineca.“

Diua Duminecii este pentru preot diua de chemare, în care ca preot nu poate lipsi din mij- locul poporului, din biserică.

Cine nu vede deci, că aici bărbatul de inimă al bisericei noastre își permite a lua în deșert preoțimea, îndrumându-o a ține Dumineca în loc de serviciu divin, adunări prin locuința protopo- pului înțelegîndu-se pentru cest din urmă ca în diua următoare să facă apoi calea ad audiendum verbum.

Așa fel de reuniune nu ne îndoim ar tigni și „bărbatului de inimă al bisericei noastre.“ Această povață represintă fidel caracterul și fo- tografia bărbatului de inimă al bisericei noastre“ și „Tel. Rom.“ n'are decât în unire cu acest bărbat să propage cu sinceritate așa fel de povețe și fie ambii încredințați, că preoțimea, pe cât timp acești doi factori vor luca în direcțiunea apucată, nu se va mai crede îndreptățită a se pofți în reuniune, ci vor dice cu cuvîntul scrip- turei: În mîinile voastre încredințăm fericirea noastră“ și astfel am scăpat de statute, de or- ganism greoiu și de alte multe formalități, căci organisme mai simple decât „Tel. Rom.“ și atletul seu înt'rădevăr că nu aflăm.

Dacă însă numai atât și-ar fi permis „băr- batul de inimă al bisericei noastre“ în citatul ar- ticol din „Tel. Rom.“, răspunsul cel mai bun ar fi fost ignorarea.

În cele următoare însă insinuarea ce și-o face sus la guvern în contul intereselor preoțimei nu mai e de suferit și reputațiunea preotului re- clamă, ca în fața lumii să se evacueze minciuna și cu ea fabricatorul ei, ca pe puntea aceasta, cu jertfa intereselor noastre să nu poată pluti la limanul ce și-l dorește.

„Ca reuniune (preoțească), se dice în citatul articol, ea stă sub o supraveghere. Chemarea acestei reuniuni nu va fi tractarea de lu- ări bisericesci avem destule corporațiuni și în stadiul de astăzi al desvătării noastre încă prea multe. (Sic!)

„Se va ocupa deci cu alte lucruri și aici e chemat statul să facă pe agentul.“

Dar bine! nu-i e milă bărbatului de inimă al bisericei noastre a denunța în chipul acesta preoțimea? Nu s'a temut că această preoțime totuși nu va răbda ca să fie întrebuintată ca cuie de scară pentru înălțarea d-sale? ci se va sili a desbrăca pe lup de pielea mielului ca să-l cu- noască și alții și să se ferească de el. Statutele reuniunii noastre s'au publicat în „Tel. Rom.“; acolo în §. 26 se eschide ori-ce obiect sau dis- cusiune de natură politică; ear în §. 2 se arată sfera de activitate curat cultural bisericească a reuniunii sub supravegherea consistorului.

Omul de inimă al bisericei noastre însă de- nunță: „Chemarea acestei reuniuni nu va fi trac- tarea de lucruri bisericesci și nici va pute fi aceasta . . . se va ocupa deci cu alte lucruri, și aici e chemat statul să intervină și să facă pe agentul.

Ecce homo chemat a vorbi despre unifor- mitatea în biserică.

Decât „bărbatul de inimă al bisericei noastre“ are statul cu mult mai ageri denunțanți, bună- oară ca cel din „Pester Lloyd“ din eara anului trecut, care și el a denunțat, dar cel puțin într'un chip mai ferit de blamul general.

Ce e drept, omul de inimă al bisericei noastre și-a dat și dînsul toată silința a imita ca ucenic pe măiestrul dela „Pester Lloyd“ spu- nîndu-ne că: „Pentru lucrările bisericesci avem destule corporațiuni și în stadiul de aji al des- vătării noastre încă prea multe“; ear mai încolo cearcă a infiltra manifestațiuni politice și în si- noadele protopopesci din Seliște și Mercurea.

Cu cea dintăiu ar mai merge, căci e un slab reasumat al denunțantului din „Pester Lloyd“ și cu filosofia aceasta mai poate parada; dar cu manifestațiunile politice ale sinoadelor din Seliște și Mercurea, credem că-i va merge bărbatului de inimă earăși cam breaz, căci șefii acelor tracte vor scîi desavua pe denunțant, dovedindu-i, că și aici norocul i-a întors dosul.

De altmintea poate că este bărbatul de inimă al bisericei noastre încă la începutul ca- rierei sale în astă materie; și atunci e sensibil. Dacă însă ar dori să continue pe calea aceasta noi i-am da sfatul să-și aducă aminte că și cu denunțanții: *non omnium est datum adire Co- rinthum.*

Reputațiunea și demnitatea noastră de preoți reclamînd, ca atacurile îndreptate cu rea cre- dință asupra-ne să le respingem pe calea, pe care ne-au venit, încredințați fiind că vorbim și în nu- mele tuturor acelor colegi ai nostri, căroră încă nu le-au venit la cunoștință atacurile aceste, — vă rugăm, d-le redactor, a primi din parte-ne următoarea

Declarațiune:

Afirmațiunea susținută în Nr. 98 al Dia- rului „Telegraful Român din anul curent, că preoțimea gr. or. din tractul Sibiului ar fi fost provocată din partea dlui Protopresbiter trac- tual a se constitui în reuniune, o declarăm de neadeverată eșită din peana unui om de rea credință;

Respingem mai departe cu indignațiune insinuațiunea că în reuniunea noastră preoțească ne-am ocupa cu lucruri, pentru cari ar fi de lipsă intervenirea agentului statului; ear încât pentru „Telegraful Român“ care primesc în coloanele sale astfel de invective asupra preo- țimei dîcem tuturor fraților nostri de o chemare: „Hic niger est, hunc tu Romane caveto“.

„Mai mulți preoți din tract.“

Cronică.

Personal. Excelența Sa domnul coman- dant de corp loc-mareșal bar. Schönfeld a plecat ieri la manevre la March.

Generalul Dr. Carol Davila a încetat din viață ieri, Duminecă, la orele patru după amiaza, în Bucu- rescii.

Din Reghinul săsesc ni se scrie ddo 29 August st. n. 1884: Petrecerea arangiată din partea tinerilor români în Reghinul săsesc în 27 August st. n. 1884 a. c. a fost foarte fru- moasă. Din cauza timpului nafavoritor, carele începuse încă cu 2 zile înainte de petrecere, publicul din depărtare nu a fost reprezentat așa de bine, ca de altădată. Tinerii români, cari au de aleși în comitet, consultându-se cu prea mult onor. domn protopresbiter Galaction Șagău, carele a binevoit a funcționa ca președintele petrecerii,

din cauza recelei au arangiat sala cea mare află- toare în hotelul orașului unde s'a ținut petrecerea. Îndată ce s'a lătit fama că petrecerea va avē loc în sala hotelului, eară nu în sala promenadei, a luat tot lucrul un alt colorit. Mult stima- tele familii atît din împrejur, cît și din loc s'au prezentat în vestiminte elegante.

La ordinea dîlei erau costumele naționali, așa încât pot dice, că la nice una din petrecerile române din Reghin arangiate de tinerii nostri, nu au binevoit a se presenta atâte dame costumate ca la aceasta. Ce a fost mai pompos, mai atră- gător, pre scurt ce a fost mai plăcut, a fost „Că- lușerul“ jucat în timpul pauzei. Tinerii ce au jucat de astădată „Călușerul“ l-au jucat și la pe- trecerea din anul trecut. Foarte bine și pompos au jucat atunci, dar cu mult mai bine, într'un mod mult mai atrăgător au danțat acești tineri de astădată. Maestria de a danța figurile cît mai corect și în ordine, s'a vîdut și s'a putut observa la tinerii jucători dela început până la sfîrșit. De cum a început figura primă și până la fine s'a jucat „Călușerul“ între aplausele cele mai vii. Petrecerea a ținut până la 5 oare di- mineața.

Unul dintre cei prezenți.

Omor. La Glogovaț lîngă Arad a fost omorîtă veduva unui brutar. Din partea tribu- nalului a fost trimis la locul crimei judele in- vestigator Kovács pentru constatarea faptului. Gendarmeria a descoperit și prins pe criminal. Acesta se numește Bérés Márton.

Dreptate maghiară. În numărul de Săm- bătă ne spune diarul „Magyar Polgár“ din Cluj următoarele: „Corifeii români din Cluj din in- cidentul demonstrațiunilor din Mai au intentat la tribunalul de aci în contra tinerimei universitare și a conducătorilor ei proces pentru ațitare în contra averei private și a sigurității personale și pentru alte crime oribile. Achați Bérés; unul dintre juđii tribunalului reg. a început in- vestigațiunea cu rigorea și energia recerută con- frontînd mai mult de 100 ascultători universitari. Și . . . și . . . după ce s'a constatat amēsurat naturii lucrurilor în decursul investigațiunei, că tinerimea la demonstrațiuni a proces în direcțiune strict patriotică fără a călca legea, tribunalul reg. pe basa unei constatări fapctive obiective și subiective a respins acusa privaților. Frustra!“ Dreptate maghiară!!

Semnele timpului. Lui „Pester Lloyd“ i se comunică din Viena ddo. 6 Septemvrie n.: În adunarea de aji a industriașilor, cercetată de vreo 600 persoane, cunoscutul antisemit Buschen- berger a făcut propunerea ca să se excludă dela pertractări diarele „Neue fr. Presse“, „Deutsche Zeitung“, „Fremdenblatt“, „Allgemeine Zeitung“, „Tagblatt“, „Extrablatt“ și „Vorstadtzeitung“ ca nisce diare contrare năsuințelor reuniuni indus- triale. După desbatere mai lîngă, propunerea s'a primit cu mare majoritate, după cari raportorii numițelor diare au și părăsit sala.

Arestări în Varșovia. La 4 a l. c. s'au făcut în Varșovia arestări numeroase. În o gră- dină au fost arestați nisce indiviđi, dintre cari unul a tras cu un revolver. Revolverul a fost lovit din mână prin un polițist. Poliția a fost înscințată, că din Petersburg ar fi venit la Var- șovia și în împregiurime un număr mare de ni- hiliști. În urma acestora organele poliției și-au îndoit atențiunea. Toată linia căii ferate dintre Modlin, Skiernevice și Varșovia va fi pe tot timpul petrecerei Țarului la Varșovia, ocupată prin un spalier milităresc. Toate regimentele ru- sesci, cari poartă numiri austriace au fost con- centrate în Varșovia și Skiernevice. Dintre re- gimentele cu numiri prusiane n'a fost nici unul concentrat acolo, din care causă se presupune că împăratul german n'ar lua parte la întrevedere.

Avis!

Onorații membri ai „Societății de lec- tură română din Sibiu“ se înscințează, că localul societății se află dela 1 lunei curente în casa seminarului archidieceșan, strada Căsnădiei Nr. 7 și anume în odăile în cari au fost mai nainte cancelaria „Asociațiunei“.

Diracțiunea.

Posta ultimă.

Pesta 7 Septemvrie n. Guvernul a concediat deocamdată pe un an pe profesorul Petru Dobrzansky, deputatul conpromitat în dieta trecută, pentru a evita senzația ce ar pricinui înfățișarea sa în dietă. El va petrece timpul de concedin în străinătate.

Ausee 7 Septemvrie n. Generalul de artilerie Iosif Schmerling invitat fiind de familia Reichle la joc de cărți, când a pășit în salon a cădut lovit de gută murind numai de cāt.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase de concursuri bisericesci-scolari.

Două stipendii de stat de câte 500 fl. pentru doi elevi absolviți din cursul pedagogic-teologic gr.-or. din Sibiu pentru calificarea mai înaltă la vre-o universitate. Termin 30 Septembrie n. a. e.

La gimnaziul gr.-or. din Brad un post de profesor. Termin 29 August st. v. a. c.

La școala gr.-or. capitală din Satu Mare două stațiuni învățătoresci cu salariu anual de câte 350 fl.; învățătorul concredut și cu oficiul directoral va mai primi 100 fl. remunerațiune anuală.

1. Șona, salariu 160 fl., cuartir și lemne.
2. Filia Jimbor, salariu 90 fl., cuartir și lemne.
Termin 31 August st. v.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr.-or. al Cohalmului.

1. Saschiz, salariu 150 fl., cuartir și lemne.
Termin 10 Septembrie st. v.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr.-or. al tractului Sighișoarei.

1. Al doilea învățător la școala din Săsciori salariu 200 fl., cuartir și lemne.
2. Rechița, salariu 110 fl., cuartir și lemne.
3. Purcăreț, filie cu onorariu de 110 fl., cuartir și lemne.
Termin 15 zile.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr.-or. din Sebeș.

1. Bulzești, salariu 250 fl., cuartir și lemne.
2. Herțegani, salariu 250 fl., cuartir și lemne.
3. Cărbănuș, salariu 200 fl., cuartir și lemne.
4. Băița, salariu 180 fl., cuartir și lemne.
Termin 29 August st. v.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr.-or. al Zarandului.

1. Balan, salariu 200 fl., cuartir și lemne.
2. St.-Măria, 90 fl. și în natural 50 merțe cucuruz sfărmit, cuartir și lemne.
3. Dănc, salariu 140 fl. și lemne.
4. Tamaș, 140 fl., cuartir și lemne.
5. Romita, 90 fl. bani și naturale, 2 orgii de lemne sau fără de acestea 100 fl. cu locuința în edificiul soalei și 1/4 jugăr grădină.
6. Hida, 90 fl. în bani și naturale, 2 orgii de lemne sau fără de acestea 100 fl. cu cuartir în edificiul soalei și 1/4 jugăr grădină.
7. Căbeșuș-Român, 100 fl. în bani și naturale, 2 orgii de lemne sau fără de acestea 110 fl. cu cuartir în edificiul soalei.
Termin 20 Septembrie st. v.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr.-or. al tractului Ungurașului, posta ultima Hidalmás.

1. Borgo-Mijloceni, salariu 200 fl., cuartir și grădină de legumi.
2. Galaț, salariu 200 fl., cuartir și lemne.
3. Șeu-Sântul, salariu 200 fl., cuartir și lemne.
Termin 15 Septembrie st. v.
Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr.-or. al tractului Bistriței.

LOTTERIE.

Tragerea din 6 Septembrie st. n.

Timișoara: 2 18 5 28 9.
Viena: 15 86 32 51 31.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 6 Septembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —.
76—80 Kilo fl. 7.90 până 8.25, (lângă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.15 până 8.60, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.05 până 8.55, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.05 până 8.55, (de Bacșka) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —.
Săcără (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.70 până 6.95.
Orz (nutret): 60—62 Kilo fl. 6.30 până 6.60; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.10 până 9.60.
Ovăș (ungurec) 37—40 Kilo fl. 5.95 până 6.30.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.40 până 6.45; de alt soi fl. 6.35 până 6.40.
Rapița fl. 10.7/8 până 11.0/8; de Banat fl. 10.3/8 până 11.1/8.
Mălaiu (ungurec): fl. 8.32 până 8.34.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.62 până 8.63 (per Septembrie-Octombrie) Kilo fl. 8.22 până 8.24.
Săcără (primăvară) 69 7/10 Kilo fl. 5.78 până 5.80.
Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.73 până 5.74.
Rapița (August—Septembrie) fl. 11.75 până 12.75.
Spirt (brut) 100 L. fl. 27.25 până 27.75

Bursa de Viena

din 6 Septembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.15
" " " 4%	92.05
" " hârtie " 5%	88.55
Împrumutul căilor ferate ung.	142.30
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	95.75
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.—
" " " cu cl. de sortare	100.75
" " " băntăne-timșene	100.50
" " " cu cl. de sortare	100.50
" " " transilvane	100.55
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.70
Împrumut cu premiu ung.	114.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.90
Rentă de hârtie austriacă	80.75
" " argint austriacă	81.50
" " aur austriacă	104.25
Losurile austr. din 1860	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	852.—
" " de credit ung.	296.50
" " " " austr.	297.60
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.75
Napoleon-d'ori	9.66 1/2
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.65

Bursa de Budapesta

din 6 Septembrie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	121.90
" " " 4%	92.—
" " hârtie " 5%	88.50
Împrumutul căilor ferate ung.	142.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	95.75
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	100.75
" " " cu cl. de sortare	100.75
" " " băntăne-timșene	100.50
" " " cu cl. de sortare	100.25
" " " transilvane	101.25
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	113.50
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	116.—
Renta de hârtie austriacă	80.50
" " argint austriacă	81.25
" " aur austriacă	104.—
Losurile austr. din 1860	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	852.—
" " de credit ung.	296.50
" " " " austr.	298.—
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărătești	5.74
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.65

Bursa de București.

Cota oficială dela 5 Septembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump.	9.5 3/8	vënd.	95 3/8
" Rur. conv. (6%)	"	97.50	"	97.50
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	368.—	"	—
Credit mob. rom.	"	207 1/2	"	—
Act. de asig. Naționala	"	247 1/2	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	91.50	"	87.50
Societ. const.	"	278.—	"	—
Aur	"	5.50	"	—

Sz. 3163/1883.

[78] 1—1

Hirdetmény.

A Fogarasi kir. járásbíróság részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint Fogarasi ügyvéd, Román János által képviselt Fogarasi gör. nem egyesült és gör. egyesült iskola felperesnek ismeretlen tartózkodásu de Fogarasi illetőségű Paraschiva Hobian szül. Rátkövi és társa alperesek elleni 88 frt. iránti sommás keresetének tárgyalására hatánapul 1883. évi December hó 6-ik napjának d. e. 8 órája e bíróság előtt kitűzetik.

Felhivatik ennél fogva ismeretlen tartózkodásu Paraschiva Hobian szül. Rátkövi alperes, hogy ügyének czélszerű védelme iránt a részére gondnokul kinevezett Fogarasi ügyvéd, Nanasi Samuelt kellően utasítsa, vagy

a tárgyalásnál személyesen vagy más megbízott által jelentkezék, mert különben megdezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Fogarasi, 1883. évi Augustus hó 16-án

A Fogarasi kir. járásbíróság.

Negrea,

a járásbíró.

Avis!

[75] 3—3

Îmi iau prin aceasta voie a încumescința cu toată stima pe Onorabilul Public, că m'am întors din călătorie ce am făcut la Viena și Budapesta cu scopul de a cumpăra mărfuri și că mă aflu în placuta pozițiune de a răspunde la comăndile ce mi se fac pentru

Haine de bărbați, femei, copii și copile

toate fașoanele, ori-și-ce modă și calitate, **cu prețuri uimitor de avantajoase.**

Cu deosebită stimă

Primul magazin de haine în Sibiu

J. H. Rosenthal.

Ulița Ureului Nr. 9.

Boale Secrete

le vindec pe basa celei mai nouă științe științifice, chiar și casurile cele mai despondente fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea mările rele ale păcatelor secrete de tineret (onană), distrucțiunea nervilor și impotența cea mai mare discrețiune. Mă rog de rațiune detaliat despre boală.

Dr. Bella,

membru la societăți științifice ș.

6 Place de la Nation, 6. Paris.

Învitare de abonament la cele mai eftine diare române.

„**Amiculu Familiei**“ *diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni.* Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în numeri câte 2—3 coale; și publică: *novele, poezii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorii, studii sociale, — articlii științifici* mai ales din sfera economiei și a igienei de casă. — *sciri din lumea mare* cu preferință acelea, cari interesează mai de aproape societatea românească, — *principii de viață și notițe de petrecere.* Fie-care număr este bogat și frumos ilustrat. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e numai **4 fl.** pre 1/2 an **2 fl.** pre 1/4 de an **1 fl.** v. a. — pentru România pre anul întreg **10 franci** — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„**Preotulu romanu**“ *diar bisericesc, scolastic și literar.* Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în numeri câte de 1 1/4 — 2 1/2 coale și publică: *articlii din sfera tuturor științelor teologice* — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastorali, dar mai ales rituali, — *predice* pre domineci, serbători și diferite ocaziuni, — *ales* pentru ocaziuni funebre, precum și *schite de predici*, și ori-ce amenunte aplicabili în predici, *catechese* și alte *învățături pentru popor*, *tractate pedagogice, didactice, științifice și recensiuni literare, sciri* — din sfera bisericească, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e **4 fl.**, pre 1/2 an **2 fl.**, pre 1/4 an **1 fl.**, — Pentru România pre anul întreg **10 franci** — lei, — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„**Cartile Sateanului Romanu**“ *Pentru toate trebuințele poporului român.* Apare în fie-care lună câte una carte de 1 — 1 1/2 coală — și publică: *novele populare, istorioare, fabule, poezii, anecdote, proverbi* și alte *amenunte de învățătură și petrecere, cunoscințe de economie, industrie, igienă ș. a.*, — *sciri din lumea mare* mai ales acelea mai de aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerațiune pre un an întreg e numai **1 fl.** v. a., pentru România **2 franci 50 bani** — plătibili în timbre postali.

Toate aceste trei diare deodată abonate costau pre anul întreg 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

== Exemplare complete dela începutul anului mai sunt câteva. ==

☞ Aceia, cari vor abona toate trei diarele noastre, ori barem două din ele, vor primi **îndată gratis** patru portrete foarte frumoase. ☞

☞ **Numeri de probă se trimit gratis ori cui.** ☞

☞ A se adresa la: **Cancelaria „NEGRUTIU“** în Gherla (Szamosujvár) unde se mai află încă de **vândare următoarele**

☞ **opuri de minune eftine:** ☞

Amoru și dincolo de mormentu. Novela de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negrutiu. Prețul 30 cr.

Biblioteca Sateanului Român. Cartea I., II., III., IV., cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chimie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice magiare privitoare la Români, înveritate și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Șincal. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere înveritate și apretiată de Dr. Gregoriu Silasi Broșura I. și II. Prețul fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

☞ Toate acestea **20 opuri** deodată procurate se dau cu prețul bagatel de **3 fl. 60 cr.** ☞